

at Amtmanden har taget Parti mod Fisterne. Det kan selvfølgelig ikke med Tøse siges. Jeg er ikke i Stand til at bedømme dette Forhold, men det følger jo af sig selv, at naar Amtmanden har givet fri Proces i disse Tilfælde, har han gjort, hvad han har Ret til at gøre, og hvad han maa være ansvarlig for, men derfor kan det ikke uden videre siges, at han har taget Parti imod Fisterne, hvad jeg selvfølgelig er fuldt overbevist om ikke er Tilfældet. Det hele er et meget vanskeligt Forhold og bliver ikke lettere paa Grund af Fiskegaardens Bestaaelse. Med Hensyn til den Udtalelse, det ærede Medlem for Præsts Amts 3dje Valgkreds fremsatte, at denne Fiskegaard ikke er undergivet Bestemmelserne i Fisteriloven, kan det kun staa i Sammenhæng med, at Bestemmelserne om Fiskegaarde findes i Fisterilovens § 50, 2det Stykke, under Ferstevandsfiskeriet, og altsaa maa Retten til den ne Fiskegaard begrundes paa anden Maade. Dette hænger sammen med Spørgsmaalet, om Gudena er en Del af Manders Fjord eller ikke, eller med andre Ord, om den er Ferstevand eller ikke; det ved det ærede Medlem godt, at der ligger Punktet. Naar han citerede en Politiretsdom, i Kraft af hvilken — tror jeg at kunne sige — der er givet vedkommende Ejer Medhold i, at Fiskegården ikke skal holdes lukket, idet den ikke falder ind under Bestemmelsen i Fisterilovens § 50, kan dette kun begrunde sig paa den Opfattelse, at det er Fjorden, der er Tale om og ikke Ferstevand. Faldt den ind under Fisterilovens § 50, vilde det ærede Medlem ogsaa vide, at der kunde staffles Regulativ for Fiskeriet, men falder den ikke ind derunder, er det offentligt Fiskefæd, og saa kan det offentlige tage sig af Sagen paa helt anden Maade, end hvis der er Tale om Ferstevandsfiskeri i Naen. Altsaa, jeg indrømmer, at der skjuler sig i denne Sag mange overmaade tvivlsomme Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at der her er meget, der er værd at overveje i juridisk Henseende, ogsaa det, det ærede Medlem taler om. Der er i den Henseende afstillelige Ting, jeg ikke tør fordybe mig i, for det er ikke just mit Omraade, men det kan jo komme under nærmere Overvejelse. Jeg ønsker ogsaa meget at komme til Løsning af dette Spørgsmaal; men jeg vilde være nærmere ved at tro paa en saadan Løsning, naar man kunde faa Bidrag fra Lokaltiteterne ovre i Manders (Veth: Hvilke Lokaltiteter?). Ja, det kan jeg ikke her sige det ærede Medlem. Naar man der f. Eks. fra Amtet, Amtsrådet osv. vil belægge sine Ord med Gerning, skal jeg gerne være med til at ordne Forholdet, og

det tror jeg er bedre, i Stedet for kun at kræve, at Statskassen skal tage hele Sagen i sin Haand. Jeg tror imidlertid rigtignok, at de Ulemper, der have ramt Fisterne, i ikke mindre Grad have ramt Ejeren af Fiskegården. Det er altsaa et Forhold, som det vil være meget heldigt, om man kan komme igennem. Naar det ærede Medlem ønskede i Mangel af anden Ordning en ny Højesteretsafgørelse, er jeg ganske enig med det ærede Medlem dert, og for saa vidt jeg kan bidrage noget dertil, skal jeg gerne medvirke til at gøre, hvad man kan, for at opnaa det, og jeg tvivler ikke om, at man jo vil kunne faa Sagen appelleret, men om man vil kunne faa fri Proces, er noget, som jeg ikke videre skal indlade mig paa. Om der kan gives fri Proces i denne Sag, ved jeg ikke, det er noget, jeg ikke har med at gøre.

M. J. Larsen: Den højtærede Minister udtalte om den Sag, der omhandles i Andragendet fra de 63 københavnske Gæstgivere, at det var en gammel Bekendt. Det er ganske vist, at det er en ofte omhandlet Sag, og derfor synes det mig paa Tide, at den endelig blev bragt ud af Dagsordenen. Jeg fatter ikke, at den københavnske Kommunalbestyrelse ikke har sørget for at skaffe Fred over for disse 63 københavnske Gæstgivere. Det synes mig ikke at være, som det burde være, at det offentlige vedblivende hjem søger disse Menneker med Retsforfølgninger og Bøbedomme. Efter hvad der er mig meddelt, har man presset henved 3,000 Kr. ud af afstillelige af dem i den senere Tid. Jeg tror ikke, man faar Fred, førend man kommer til en Løsning, og jeg kan ikke se rettere, end at det ikke er ganske retfærdig handlet, saaledes som Magistraten her er gaaet frem. Den højtærede Indenrigsminister forekommer mig i denne Sag at stille sig paa et temmelig formalistisk Standpunkt. Han plejer jo ellers ikke at se formalistisk paa Sagerne, men er i Stand til at stille sig paa et mere praktisk, ikke-bureaukratisk Standpunkt. Men i denne Sag synes det mig, at hans Stilling er en anden. Han udtalte blandt andet, at det kun nyttede lidt, at vi her fra Folketingets Side henviste dette Andragende, for han kunde ingen Ting gøre over for Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg troede ikke, at Københavns Kommunalbestyrelse var en saa urørlig Institution, at Ministeren ikke skulde være i Stand til, naar han virkelig vilde gennemføre en bedre Ordning af disse Sager, ogsaa at naa dette Maal. Jeg mener dog, at han har forskellige Midler til at hidføre et saadant Resultat.